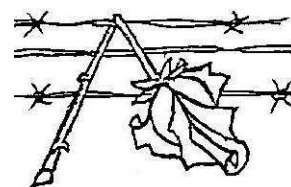


Národní skautský památník



V sobotu 10. května 2003 ve 13.00 hodin byl slavnostně odhalen v pietním zátiší vstupního areálu Strašnického krematoria v Praze 10 „Národní skautský památník“ pro věčnou paměť a čest čs. skautů a skautek padlých, umučených a popravených za I. světové války, za německé okupace a v době komunistické zvrůle.

Pomník byl uskutečněn podle výtvarného návrhu br. Vladimíra Pechara - Pluta. Zhotovení pomníku a celou realizaci akce zajistila Skautská družina Strážců Svojsíkova hrobu ve spolupráci s Pražskou radou Junáka.

Výstavba pomníku byla finančně zajištěna ze sbírky a darů od Pražského kraje A. B. Svojsíka, středisek, okresů i jednotlivců z pražského kraje i mimopražských a dalších skautských organizací a sponzorů.

Náš velký dík za podnět a postavení pomníku patří především těmto členům družiny Strážců Svojsíkova hrobu: br. Stopař – František Bobek, br. Kennedy – Pavel Husník, br. Rysák – Jiří Lukšíček, br. Pluto – výtvarník Vladimír Pechar, ses. Jitka Tizlová a ses. Zdena Krejčíková.

T. Szennai - Tom-Set, tajemník PRJ

Úvodní proslov při odhalení památníku pronesl br. Stopař – Fr. Bobek

(přepis a úprava Daniela a Tomáš Szennaiovi)

Vážení vzácní hosté, dámy a pánové, milí bratři a sestry

Za několik okamžiků budete svědky nejen očekávaného odhalení národního skautského památníku, ale také pietního aktu – uložení urny, v níž pro příští skautské generace je uschováno a zapečetěno 749 jmen našich bratří a sester, kteří během tří odbojů položili své životy za vlast a svobodu. Připomínám, že se jedná vsutku o významnou a historickou událost v dějinách českého skautingu; dnes bude odhalen v naší vlasti **první Národní skautský památník**. Dovolte mi, abych během svého proslovu Vám vždy z každého odboje připomněl symbolicky několik jmen našich zemřelých hrdinů.

28. června roku 1914 padlo v Sarajevu několik výstřelů, které usmrtily arcivévodu a následníka rakousko-uherského trůnu Františka Ferdinanda d'Este. Zakrátko vypukla první světová válka. V té době se již v Čechách od roku 1911 zdárně rozvíjel náš skauting, když první mladí a nadějní skautští vůdcové odcházeli do války. Mnozí se již, žel, z krvavých bojišť nikdy nevrátili. Vzpomeňte se mnou:

Jednatel spolku Junák – Český skaut ing. František Šorejs. Padl v roce 1915 na severní frontě.

Propagátor a zakladatel skautingu v Benešově prof. František Konáš. Padl v roce 1916 na jižní frontě.

Spoluzakladatel skautingu v Jičíně prof. Jaroslav Mikousek. Padl v roce 1916 na jižní frontě.

Vůdce 12. oddílu skautů v Praze, učitel, nadporučík, padl r. 1915 na severní frontě.

Člen družiny Sokolů z 6. oddílu skautů v Praze Ota Hruška. Nadšený skaut, nadějný atlet, padl na jaře roku 1917 na severní frontě.

V roce 1918 skončila první světová válka. Uběhlo nádherných 21 let svobodného, nadšeného budování mladého, moderního, demokratického státu – Československé republiky v čele s milovaným, váženým a moudrým státníkem, prezidentem osvoboditelem T. G. Masarykem. Již od roku 1933 se ale v sousedním Německu dostali k moci němečtí nacisté v čele s pověstným zločincem Adolfem Hitlerem. 15. března 1939 byla naše drahá republika nacistickým Německem po dobu šesti let okupována. V zemi nastal nevídaný teror a násilí, jaké v historii našeho národa nemělo obdoby. Československým skautům a skautkám nadešel čas plnit první bod skautského slibu, který je nám všem dobře znám: „*Slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe, milovati vlast svou, republiku Československou a sloužiti ji věrně v každé době*“..Československý skauting vstoupil do ilegality, za což platil krutou a krvavou daň. Připomínám, že také naši sokolští bratři a sestry přinášeli na oltář vlasti obrovské ztráty na životech. Prosím, vzpomeňme:

Skaut z Mělníka, kapitán Otakar Jaroš. Padl na východní frontě v bitvě o Sokolovo 8. března 1942 proti mnohonásobné přesile nepřitele.

Skautky ze Sobotky u Jičína, Hana a Helena Neumanovy a jejich bratr Jiří, mladý nadšený skaut. Umučeni z rasových důvodů 20. ledna 1943 v KT Osvětimi. Na obou mladých skautkách byly nacistickými lékaři prováděny zločinné pokusy v oblasti umělého oplodnění.

Statečný a příkladný skaut, rádce družiny v Kroměříži Miroslav Svoboda, syn armádního generála Ludvíka Svobody, pozdějšího prezidenta republiky. Popraven smrtící injekcí 7. března 1942 v KT v Mauthausenu.

Skaut, zahraniční voják škpt. Adolf Opálka, jeden ze sedmi parašutistů, který se podílel na atentátu na R. Heydricha. Padl 18. června 1942 v prostorách pravoslavného chrámu v Resslově ulici v Praze 2.

Skautský vůdce, zakladatel skautingu v Ostravě – Svinově František Ryš, odvážný voják, parašutista. Byl vysazen na území Čech a Moravy, zakrátko zatčen a 29. května 1942 popraven.

Vůdkyně 1. oddílu skauetek ve Svinově Anna Ryšová, manželka Františka Ryše. Za podporu svého manžela zatčena a spolu s manželem a jeho bratrem, také skautem, popravena 29. května 1942 v Brně.

Nelze zapomenout na 40 skautů a skauetek, kteří byli popraveni v období tzv. „heydrichiády“. Nezapomeneme ani na odboj slezských skautů, z nichž 18 bylo gestapem popraveno, právě v den patrona všech skautů a skauetek sv. Jiří, 24. dubna 1945 na starém židovském hřbitově v tehdejší Polském Těšíně.

Vzpomínáme i na více jak 40 našich statečných skautů – pilotů, příslušníků RAF, kteří padli v leteckých bojích o Velkou Británii.

Nezapomeneme na pražský oddíl vodních skautů „Varjag“, který měl největší ztráty na životech. 11 jeho členů bylo nacisty popraveno.

Vzpomeňme také na více jak 140 skautských vůdců a vůdkyň, kteří do svého zatčení gestapem vedli obětavě oddíly a střediska v tehdejší Svazu junáků, skautů a skauetek RČS. Všichni byli umučeni, popraveni nebo zahynuli v KT v plynových komorách i se

svými rodiči, příbuznými a dětmi, které byly vlčaty nebo světluškami. Příčinou jejich hrozného osudu byl jejich židovský původ.

Po skončení druhé světové války byly vyzvány všechny složky Junáka, aby na tehdejší „Ústředí skautské výchovy“ písemně zaslaly ztráty svých členů, kteří zahynuli během nacistické okupace. Žel, tato výzva nebyla dotažena až do konce.

Do dnešního dne máme zjištěno, ověřeno a zpracováno z doby německé okupace 698 obětí (*Pozn.: v den odhalování pomníku 10. 5. byla do seznamu zařazena další, 699. oběť, skautka J. Fikotová z Kolína, umučená v koncentračním táboře.*). Tato smutná bilance dosud není a snad nikdy nebude uzavřena. V květnu 1945 skončila druhá světová válka. Sotva jsme se ale stačili nadýchnout svobody, přišel komunistický puč – 25. únor 1948.

Hnědý teror vystřídal teror rudý, o to krutější a podlejší, že jeho zločiny byly páchany příslušníky stejného národa proti vlastním občanům. Zločinné gestapo vystřídala neméně pověstná StB. Historie se opakovala. Opět zatýkání, kruté výslechy, zinscenované procesy, rozsudky smrti, popravy, pracovní koncentrační tábory.

Československý skauting byl v našich zemích pomalu, ale jistě s komunistickou rafinovaností likvidován. V desítkách soudních procesů se skauty byla obviněna a odsouzena často nezletilá skautská mládež. V tomto směru se komunistická justice dopustila nejhoršího zločinu proti lidskosti. K trestu smrti bylo odsouzeno a popraveno 11 skautů!

Mladí studenti, katoličtí skauti z Tišnova u Brna, Vlastimil Železný a Alois Pokorný, oba popraveni 18. prosince 1952.

Vůdce 135. oddílu skautů v Praze, Boris Volek, popraven 11. listopadu 1952.

Skautský vůdce ze Železného Brodu, Tomáš Hübner, brutálně zavražděn zvláštním útvarem StB ve skautském campu v Jizerských horách. Dalších pět zbývajících mladých skautů, mezi nimiž byli tři sedmnáctiletí, bylo těžce postřeleno. Tento hrůzný, odporný zločin se udál 24. července 1949 na přímý pokyn StB.

Katolický skaut ze Slovenska, Eduard Tesár, popraven 20. února 1950.

Zakládající člen 24. oddílu skautů v Praze 8 - Libni, za války pilot RAF, Miroslav Plešmíd, popraven 25. května 1950.

Posledním popraveným skautem byl z Prahy 7 - Letné, Vladivoj Tomek, popraven 17. listopadu 1960 ve věku 27 let.

Stovky skautů a skautek prošly za nesmírného utrpení branami komunistických pracovních koncentračních táborů a věznic. Mnoho našich bratří a sester z tohoto důvodu předčasně zemřelo. Mnoho jich dodnes trpí a umírá různými chorobami, a to často zhoubnými, jejichž příčinou byla radioaktivita z jáchymovských a příbramských šachet. 17. listopadu 1989 komunistický režim padl. Skončila éra zatýkání a poprav. Nedopust' me, aby již nikdy v budoucnu nemusel český skauting platit další krvavou daň. Proto bud' me ostražití. Braňme demokracii a svobodu všemi lidskými prostředky.

Vám, bratři a sestry, kteří jste obětovali své životy za vlast, slibujeme, že budeme na stráži !

František Bobek – Stopař

V rámci programu byla přednesena báseň „Koridor“ Fr. Bobka z knihy „Skauti za ostnatými dráty“ autorů Oldřicha Rottenborna a Františka Bobka.

K O R I D O R

*Jdou stovky lidských otroků ostnatými dráty
za denní těžkou robotou,
obklopeni jsouce po zuby ozbrojenými dráby,
nenáviděnou cestou trnitou, tisíckrát prokletou.*

*Těžce kráčejí znaveni dřinou, steskem a s hlavou svěřenou.
Jdou dva odsouzenci, dva osudy vedle sebe.
Jeden věkem sešlý, hospodář moudrý,
rodnou půdu hlupákům nechtěl dát,
druhý mladý voják – hraničář, jenž odmítl střílet,
zabíjet a druhým býti kat.*

*Hle, již svítá a slunce ozařuje ostnatý drát,
za ním stavení, les, louka, pole
a blízko pasoucí se stádo krav,
které malý pasáček s psíkem odkudsi přihnal.
Hledě klukovskýmá očima na ten podivný,
pochmurný, zubožený lidský příval.*

*Jak závidí to lidské stádo tomu stádu druhému –
jen na chvíličku se volně po pastvě proběhnout,
polaskat se s květinami a pohladit čupřinatého kluka,
a tak alespoň na chvíli zapomenout na svoje krutá muka.*

*Vtom náhle mladý voják hbitě jak střela vyrazil,
zoufale po drátech se jeho tělo sune,
záhy zazněla smrtící dávka ze samopalů,
krutě přerвала pouto a touhu po svobodě.*

*Kráčejí vzrušeně dále stovky lidských stínů,
zděšeně kráčí moudrý hospodář:
„Co jste to, bídní vrazi, učinili?“
A v jeho nitru smutek, bolest, nenávisť
a v očích pláč.*

Báseň při slavnostním odhalení Národního skautského památníku přednesla paní Viola Zinková, jedna z našich předních daberek a rozhlasových hereček.

